

“Trăiți ca oamenii liberi,
dar nu ca și cum ați avea
libertatea drept
acoperământ al răutății, ci
ca slujitori ai lui
Dumnezeu” (I Petru 2, 9)

Parohia ortodoxă română “Sfântul Dumitru” (New York City) Buletin parohial

Nr. 39 / 2024 Buletin trimestrial

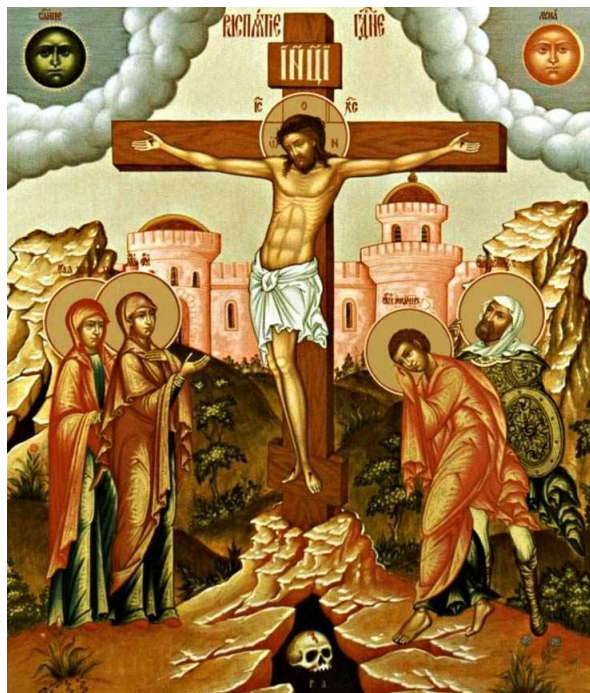
Cununa de spini și batjocorirea Mântuitorului

Cununa de spini și batjocorirea Mântuitorului de către soldatii lui Pilat au urmat îndată după pronunțarea sentinței de condamnare la moarte prin răstignire (Matei XXVII, 27-31; Marcu XV, 16-21; Ioan XIX, 2-3). Scena s-a petrecut după flagelarea sau biciuirea lui Iisus.

Flagelarea era un supliciu oribil și infamant, rezervat numai sclavilor și răzvrătiților politici. Era o pedeapsă îngrozitoare. Adesea provoca singura moarte a victimelor. Domnul a suferit-o în pretoriu, înainte de pronunțarea sentinței de condamnare la moarte pe Cruce. Apoi ostașii L-au desbrăcat, L-au îmbrăcat cu o hlamidă roșie, cum purtau regii și împărații orientali, I-au pus pe cap o cununa de spini, I-au dat în mână o trestie drept sceptru și, ingenuchind înaintea Lui, își băteau joc de El, zicând: „Bucura-Te, împăratul Iudeilor! Și scuipându-L, au luat trestia și-L bateau peste cap. Și după ce L-au batjocorit, L-au desbrăcat de hlamida și L-au îmbrăcat în nainele Sale și L-au dus să-L rastignească”.

Soldatii reținuseră bine vina capitală imputată lui Iisus: Se considerase regele Iudeilor. Sf. Evanghelist Ioan notează că, după pronunțarea sentinței, Pilat poruncise să se scrie, pe o tablă, motivul pedepsei: „Iisus Nazarineanul, Regele Iudeilor”. Prin aceasta, el ironiza pe aceia care-l siliseră oarecum să condamne un nevinovat.

Simțind afrontul, mai marii preoților i-au cerut să schimbe inscripția. Cererea lor mergea însă prea departe și nu convenea deloc lui Pilat. De aceea el le-a răspuns sec: „Ce am scris, am scris”. Pilat poruncește așa dar ostașilor să execute sentința, dând pe Domnul spre chinuri și moarte. Iată pentru ce numele lui Pontiu Pilat rămâne de-a pururi legat de amintirea Sfinților Patimi și pentru ce întreaga creștinătate repeta, cu durere ori de câte ori rosteste simbolul

credintei: „Si s-a rastignit ptentru noi, in zilele lui Pontiu Pilat, si a patimit si s-a ingropat”.

Momentul culminant al activitatii pamantesti a Mantuitorului se apropie. El este precedat de „Drumul Crucii’ (Via dolorosa), adica de calea strabatuta de Domnul din pretoriu pana la locul rastignirii. Sf. Matei ii consacra un singur verset: „Si iesind afara, au aflat pe un om din Cirene, cu numele Simon. Pe acela l-au silit sa duca Crucea lui (Iisus)” (XXVII, 32).

Sf. Marcu spune acelasi lucru: „Si dupa ce L-au batjocorit, L-au desbracat de porfira si L-au imbracat cu hainele Sale si L-au dus sa-L rastigneasca. Si au silit pe un trecator care venea din tarina, Simon Cirineanul, tatal lui Alexandru si al lui Ruf, ca sa-I duca Crucea” (XV, 20-21).

Sf. Luca, dupa ce istoriseste aceasta scena in cuvinte asemanatoare, adauga: „Si mergea dupa El multime multa de popor si de femei, care se tanguiau si-L plangeau. Si intorcandu-se catre ele, a zis, Iisus: Fiice ale Ierusalimului, nu Ma plangeti pe Mine, ci pe voi si pe copiii vostru Caci iata vin zile, in care vor zice: Fericite sunt cele sterpe si pantecele care n-au nascut si sanii care n-au alaptat. Atunci vor incepe a zice muntilor: Cadeti peste noi, si dealurilor: Acoperiti-ne! ca de fac acestea cu copacul verde, dar cu cel uscat ce va fi? Si duceau cu El pe doi facatori de rele, ca sa-i rastitgneasca impreuna cu El” (XXIII, 26-32).

Iar Sf. Ioan, care nu vrea sa repete cele scrise mai inainte de catre sinoptici, spune, pe scurt: „Si au luat pe Iisus si L-au dus sa-L rastigneasca. Si ducându-și Crucea, au ieșit la locul ce se cheamă al Căpățâniei, care se zice pe evreește Golgota” (XIX, 16-17). Acestea sunt toate informațiile evanghelice despre Drumul Crucii.

Traditia creștină, care s-a aplecat cu deosebită evlavie asupra Sfintelor Patimi, imparte Drumul Crucii in douasprezece stari sau trepte, si anume:

1. Domnul este batjocorit si supus chinurilor in pretoriu.
2. Domnul ia Crucea in spate si porneste spre Golgota.
3. Epuizat de chinuri si zdrobit de greutatea Crucii, Domnul cade.
4. Maica Domnului isi face loc prin multime si incearca sa-si ajute Fiul.
5. Simon Cirineul este silit de ostasi sa duca Crucea lui Iisus.
6. Veronica, ofera Mantuitorului o mahrama, ca sa-si stearga fata.
7. Domnul cade din nou, la iesirea din cetate.
8. Spre dealul Golgotei, fiicele Ierusalimului plang pe Domnul.
9. Aproape de locul Rastignirii, Domnul cade pentru a treia oara.
10. La locul Rastignirii, Domnul este desbracat si pregatit pentru crucificare.
11. Domnul este pironit pe Cruce
12. Domnul isi da viata pentru mantuirea lumii.

(text preluat de pe site-ul: crestinortodox.ro)

Din ce a fost coroana de spini a Mântuitorului Iisus Hristos

V-ați întrebat vreodată din ce a fost împletită cununa lui Hristos? Ei bine, da, din spini, dar nu orice fel de spini, ci din spin târător. Această specie este fără floare, fără frunze, doar nuiele elastice pline cu spini ascuțiți, care se întindeau în tot pietrișul și bolovănișul drumurilor din Ierusalim.

Se spune că este atât de dureros contactul cu un astfel de spin, încât dacă te-ar înțepa în picior, imediat s-ar umfla și s-ar înnegri locul, de parcă acel spin ar fi otrăvit. Iar în vremea aceea, ca să fie scos de către un doctor, ar fi trebuit să fie desprins din carne cu o bucată din locul în care s-a înfipt pentru că altă posibilitate nu exista.

Cununa lui Hristos a fost împletită din trei nuiete de spin târător care aveau patruzeci și doi de spini. Iată mărturia lui Sotirios Crotos, unul din cei șaptezeci de ucenici și unul dintre cei care au ajutat la coborârea de pe Cruce a lui Hristos (Sotirios Crotos, înainte să-l întâlnească pe Hristos practicase medicina) :

„Coroana de spini era foarte îndesată pe cap. Am zis în gând: „Doamne ajută-mă!”. Mi-a dat în gând să torn ulei de jur împrejurul ei, pe dedesubt. Am turnat și cele trei nuiete de spin târător au ieșit, lăsând spinii înfiți în cap. Doamne Dumnezeule, tot capul era numai cheaguri de sânge, amestecate cu par. I-am spălat capul, l-am masat ușor cu ulei de migdale și am cules ușor toți spinii, lăsând în urma lor găuri, în total 42. L-am uns cu uleiuri aromatate și mirodenii. L-am pieptănat. Fața și gâtul erau numai șiroaie de sânge, iar barba plină de scuipat.

h! Spatele, tot spatele, de la umeri la brâu era o masa de carne. În douăzeci și șase de ani de practică a medicinei am întâlnit bolnavi rupți, flagelați, arși de vii, cu ochii scoși, ciopârțiți, bătuți, jupuiți, dar n-am întâlnit un spate așa de sfărâmat și sfărâmițat.

Vai! Câtă durere a putut răbda fără murmur. Nu e de mirare, că la fiecare pas cădea....”

Cine putea să bea acest pahar al durerii? Numai un singur OM, numai Cel care a venit să ne răscumpere și care a purtat toate crucile și păcatele firii omenești, numai Cel care a împăcat Cerul cu Pământul și pe Om cu Dumnezeu: IISUS HRISTOS.

*****

Despre cum stăm în biserică și alte rânduieli

Liturghia și celelalte slujbe săvârșite în Biserica Ortodoxă sunt împreună-lucrări între slujitorii altarelor și credincioși. Credincioșii nu vin să asiste la ceva, ci participă la rugăciune și la lucrare. În Tipicul Sfântului Sava cel Sfințit sunt câteva precizări despre cum trebuie să stea credincioșii la slujbe și cum trebuie să fie cântarea. Mitropolitul Kalistos Ware de Diokleia spunea că specificul unei biserici ortodoxe este dat și de lipsa băncilor. Credincioșii stau în picioare pentru că nu sunt simpli spectatori, ci participanți la lucrarea care se săvârșește în altar. În bisericile ortodoxe nu sunt bănci, ci doar strănile așezate pe margine. Strănile nu sunt neapărat locuri unde se stă jos, ci locuri unde monahii stăteau în picioare și își sprijineau mâinile în timpul slujbelor de priveghere care uneori se întindeau pe durata unei nopți. Părintele Ilie Cleopa spunea că în strană se pot așeza numai credincioșii în vârstă care din slăbiciunea trupului nu pot sta în picioare, dar cei care pot, să nu stea jos în nici un chip în timpul slujbelor.

Strana și toiagul monahilor

În bisericile mai vechi, scăunelul din strană nu era făcut niciodată pentru confort. El nu

era mai lat de o palmă și se putea ridica. Brațele strănii, la fel, nu erau făcute pentru a te sprijini atunci când stăteai jos, ci erau făcute mai înalte pentru ca monahii să-și susțină mâinile în care aveau șiragul de metanii. Strănille erau făcute după modelul toiagelor monahilor. În Sfântul Munte Athos și în alte lavre monahale ortodoxe din Răsărit, călugării nu se rugau la chilii în genunchi, ci în picioare, sprijiniți în niște toiage înalte care erau la capăt în forma literei T pentru sprijinirea mâinilor.

Tipicul Sfântului Sava spune că dacă în timpul unei privegheri de toată noaptea monahul simte că este biruit de oboseală se poate odihni puțin, stând jos în strană. Tipicul adaugă însă că nu se cuvine în nici un chip fraților să stea jos în timpul citirii psalmilor, în timpul Polieleului și când se cântă Mărimurile sărbătorii la Utrenie, la citirea Evangheliei, la Axionul Născătoarei de Dumnezeu și la arătarea Sfintelor Taine, adică de la Vohodul cel Mare după Heruvic și așezarea Cinstitelor Daruri pe Sfânta Masă până după împărțirea credincioșilor. Tipicul Sfântului Sava arată că în perioada Postului Mare la slujbă era un "deșteptător", adică un monah rânduit de stareț care veghea ca frații să nu adoarmă la rugăciune în strană. "Pe oricare dintre frați dacă îl află dormind îl trezește pe el în liniște, iar el trezindu-se merge în mijloc și face trei metanii cu genunchii până la pământ și apoi către străni câte o metanie." Toate aceste gesturi, statul în picioare, metania, au rolul de a crea o anumită stare duhovnicească în care rugăciunea să lucreze în sufletul credinciosului.

Strigarea este interzisă în cântarea bisericească

Același Tipic al Sfântului Sava spune cum trebuie să fie și cântarea la sfintele slujbe și mustră foarte aspru pe cei care țipă. La capitolul 30, numit "Despre modul cum nu trebuie să se țipe la cântare", se spune: "Strigarea cea fără orânduială a celor ce cântă nu se cade să fie primită în cântarea Bisericii. De asemenea și cel care o cântă la biserică nu trebuie să fie primit. Să fie scos din dregătoria sa și să nu mai cânte în biserică. Pentru că se cuvine să cântăm cu bună cucernicie și frumoasă glăsuire și să înălțăm Slavă Stăpânului tuturor și Domnului ca și din gurile inimii sale. Iar cei ce nu ascultă acestea, muncii celei veșnice sunt vinovați, ca unii ce nu se supun învățăturilor Sfinților Părinți și ale Pravilelor".

Bărbații în dreapta, iar femeile în stânga

Părintele Ilie Cleopa spune că în biserică bărbații stau în partea dreaptă, iar femeile în partea stângă. Nu este cuviincios să se amestece locurile bărbaților și ale femeilor în lăcașul de rugăciune. "În ordinea aceasta trebuie să stea în biserică: bărbații bătrâni în frunte, cei mai puțin cărunți la spate, cei mai tineri în spatele lor, flăcăii și băieții tot așa. La fel și femeile. Iar între bărbați și femei, să lăsați o cărare în biserică, ca să meargă cine vine să se închine și să aducă darul la Sfântul Altar." Tipicul Sfântului Sava oprește vorbirea în biserică în timpul sfintelor slujbe, iar atunci când este o cântare la strană să se aștepte până se săvârșește cântarea, apoi credinciosul să meargă la locul său sau cu darul și pomelnicul la Sfântul Altar. "De reținut, să nu se facă vorbe când stau frații în strane că și aceasta este cu totul oprită de Sfinții Părinți. Și nici nu trebuie să iasă cineva sau să intre până se va

spune citirea psalmilor și să nu mai intre cineva la locul său când strana cântă, ci numai atunci când începe să cânte cealaltă strană, făcând metanie fraților." Tipicul Sfântului Sava arată că la începutul fiecărei slujbe trebuie să fie măcar trei lumânări aprinse în sfântul lăcaș, înaintea icoanei Mântuitorului Iisus Hristos, la icoana Maicii Domnului și înaintea icoanei hramului lăcașului de rugăciune, în afară de cele aprinse în Sfântul Altar, de care se îngrijesc slujitorii.

"Se cade vouă să dați celorlalți care n-au putut veni învățăturile"

Sfântul Nicodim Aghioritul spunea că timpul rugăciunii în Biserică nu este foarte lung, de aceea trebuie să ne străduim ca măcar pentru un ceas să stăm în evlavie și liniște. "Pentru aceasta, frații mei, vă rog, în numele Domnului, să stați în Biserica lui Hristos cu toată luarea aminte, cu buna rânduială, cu evlavie, cu pace, cu liniște și toată smerenia trupului și a sufletului, împăcați-vă unii cu alții și îmbrăcați cuviincios, și așa să aduceți rugăciunile voastre lui Dumnezeu. Că auzi ce spune Domnul prin gura proorocului Isaia: Spre cine voi căuta, decât spre cel smerit și blând, care se cutremură de cuvintele Mele? (Isaia 66, 2). Dimpotrivă, cel care nu stă la biserică cu evlavie și bună rânduială, nimic nu se folosește, ci mai degrabă se întoarce acasă osândit. Căci cum va căuta Dumnezeu la cel fără rânduială și certat cu fratele său? Cum va asculta Domnul rugăciunea celui neiertat cu fratele său și stăpânit de mândrie? Sau cum va asculta pe cei ce vin îmbrăcați necuviincios și se roagă cu mintea risipită și fără umilință? Cu adevărat, la aceștia se împlinește cuvântul proorocului David: Rugăciunea lui să se prefacă în păcat (Psalm 108, 6). Precum cei ce intră într-o grădină frumoasă și adună flori mirositoare, când ies de acolo răspândesc în jurul lor bună mireasmă, la fel și voi, creștinilor, când ieșiți din această grădină duhovnicească, care este Biserica lui Hristos, să nu ieșiți deșerteți, ci să aveți în mintea și inima voastră cuvintele sfinte ce le-ați avut în biserică pe care să le mirosiți ca pe niște flori, să le cugetați, să le sădiți în sufletul vostru și să le spuneți și celorlalți din casele voastre. Căci se cade vouă, creștinilor, când veniți de la biserică să dați celorlalți care n-au putut veni învățăturile, cuvintele de folos și sfaturile pe care le-ați primit în biserică."

(Marius Nedelcu, lumina.ro)

*****

CUVÂNT DE FOLOS

TIMPUL SCHIMBĂRII

La un bătrân călugăr, a venit într-o zi un tânăr pentru a se spovedi și a-i cere sfat. Din vorbă în vorbă, tânărul îi spuse:

- Părinte, sunt destul de rău. Aș vrea să mă schimb, dar nu pot. Îmi pierd ușor răbdarea. Atunci când mă enervez, vorbesc urât și multe altele. Am încercat să mă schimb, dar nu am putut. Totuși, eu sper că după ce voi mai crește, voi putea să mă schimb, nu-i așa?
- Nu, i-a răspuns bătrânul. Vino cu mine! L-a dus pe tânăr în spatele chiliei, unde începea pădurea, și i-a spus:
- Vezi acest vlăstar, știi ce este?

- Da, părinte, un puiet de brad.
-Smulge-l! Tânărul a scos brăduțul imediat.
Mergând mai departe, călugărul s-a oprit lângă un brăduț ceva mai înalt, aproape cât un om.
- Acum, scoate-l pe acesta. S-a muncit băiatul cu pomișorul acela, dar cu puțin efort a reușit până la urmă să-l scoată.
Arătându-i un brad ceva mai mare, călugărul i-a mai spus:
- Smulge-l acum pe acela.
- Dar e destul de mare, nu pot singur.
- Du-te și mai cheamă pe cineva. Întorcându-se tânărul cu încă doi flăcăi, au tras ce-au tras de pom și, cu multă greutate, au reușit, în sfârșit, să-l scoată.
- Acum scoateți bradul falnic de acolo.
- Părinte, dar acela este un copac mare și bătrân. Nu am putea niciodată să-l smulgem din rădăcini, chiar de-am fi și o sută de oameni.
- Acum vezi, fiule? Ai înțeles că și relele apucături din suflet sunt la fel? Orice viciu sau orice neputință pare, la început, inofensivă și fără mare importanță, dar, cu timpul, ea prinde rădăcini, crește și pune stăpânire din ce în ce mai mult pe sufletul tău. Cât este încă mică, o poți scoate și singur. Mai târziu vei avea nevoie de ajutor, dar ferește-te să lași răul să îți se cuibărească adânc în suflet, căci atunci nimeni nu va mai putea să îți-l scoată. Nu amâna niciodată să-ți faci curățenie în suflet și în viață, căci mai târziu, va fi cu mult mai greu.
„Degeaba tăiem crengile păcatului în afara noastră, dacă în noi rămân rădăcinile care vor crește din nou.” (Sfântul Grigorie Dialogul)

*****

DIN VIAȚA PAROHIEI

Botezuri

Apollo Sirius, fiul lui Winnie și Alexander Dumitriu
Scarlett Mary Ann, fiica lui Megan Ann și Paul-Justin Buren
Caden John, fiul lui Angela Buren și Marc Gerald Kelly

Înmormântări

Maria Buliga
Elena Kalaigian

Parastase & pomeniri

Stela Mila dimpreună cu ficele Mirela & Cristina cu familiile, pomenire pentru soțul Haralambie.
Paula Bujgoli dimpreună cu ficele Georgiana și Anca cu familiile, parastas pentru soțul Corneliu.
Nina Dumitriu dimpreună cu fica Michelle și fiul Alexandru cu familiile, parastas pentru soț, Dr. Cornel.
Jenny Paulson dimpreună cu ficele Giselle e Danielle, parastas pentru mama Elena și cei adormiți din familie.

Ratia Culețu, pomenire pentru cei adormiți din familie.
 Teodor și Carmen Nastu, Olimpia și Cătălin Manole cu familia, pomnre pentru Diana.
 Cristian și Ioana Radu, parastas pentru cei adormiți din familie.
 Horia și Despina Albulescu, parastas pentru cei adormiți din familie.
 Cristian și Luminița Culețu, parastas pentru fiul Filip.
 Rodica Petrișor, pomenire pentru Maria Buliga.
 Eugenia Gabrovan, pomenire pentru cei adormiți din familie.

Situația financiară Ianuarie—Martie 2024

Venituri: **49,628\$**

Cheltuieli totale: **56,100.23\$** (Cheltuieli curente: **45.730.23\$**; Chelutieli—dues/membrie
 Episcopie: **10,370\$**)

Deficit: **6,472.23\$**

*****

Alese mulțumiri se cuvin celor care au donat mesele din lunile Ianuarie și Martie: Mariana și Marilis Șoitu cu familia (Masa de Sfinții Trei Ierarhi), Sotir și Rodica Chiacu (Masa de Bunavestire), Nicholas Hadaller (Masa de 8 Martie).

Donatii substantiale (peste 1,000\$) în lunile Ian-Martie: Constantin și Flora Florescu, Dr. Florin Șchiopu, Marilis și Robert Panullo, Sotir și Rodica Chiacu, Petru și Maria Costin, Jenny Paulson.

Mulțumim familiei Dr. Camelia și Dr. Gheorghe Ganea pentru donarea unei mașini de cafea Lavazza pentru bucătăria doamnelor.

Mulțumim celor care au făcut donații pentru cumpărarea unui telefon performant pentru transmiterea în bune condiții a slujbelor pe Facebook: Maria și Petru Costin, Svetlana și Bogdan Chintea, Clara Sântimbreaan, Luminița Culețu, Rodica Petrișor, Daniela Cetean, Tudor & Carmen Nastu, Irina Sabău, Marina Platon, Veronica Minciuna, Florentina Anghel, Jeni Bațu.

Mulțumim doamnei Rodica Petrișor pentru donarea florilor de la mesele festive și din fața bisericii.

Mulțumim lui Mariana și Marilis Șoitu cu familia pentru donarea cristelniței pentru botez.

*****

În urma alegerilor din luna Februarie, ofițerii parohiei pentru anul 2024 sunt următorii:

Violeta Șunda—președintă a Consiliului Parohial

Dr. Daniel Dănilă—vice-președinte al Consiliului Parohial

Anca Stanciu—secretară

Prof. Ovidiu Savin—casier

Marilis Șoitu—controlor 1

Bogdan Stanciu—controlor 2

Hristu Șunda—epitrop 1

Viorel Popescu—epitrop 2

Consiliul executiv al Reuniunii de Doamne are următoarea componență:

Carmen Fenghea—președintă a Reuniunii
Luminița Culețu—vice-președintă
Florentina Anghel—secretară
Mariana Vasu—casieră
Violeta Șunda—controlor 1
Ioana Cozma—controlor 2

*****

Începând cu anul acesta, în urma hotărârii Adunării Generale Parohiale, membria (cotizația) la parohie este de 250\$/an pentru persoanele care lucrează și 150\$/an pentru pensionari și studenți.

Alese mulțumiri se cuvin lui *chef* NICHOLAS HADALLER pentru donarea și pregătirea Mesei de 8 Martie. Dumnezeu să-l binecuvinteze cu sănătate și mult succes în viață.

